

Tôi biết gì về Trung Quốc?

Tác Giả: KTS Trần Thanh Vân

Thứ Bảy, 19 Tháng 12 Năm 2009 09:17

Lâu nay mọi người vẫn nghĩ rằng tôi là một Kiến trúc sư chuyên quan có hiểu biết ít về phong thủy Thăng Long, âu cũng là chuyện bình thường,

cho nên những vấn đề gì liên quan đến phong thủy của Kinh đô Thăng Long xưa và Hà Nội mới rằng ngày nay thì hay hay tôi, ngoài ra tôi không biết điều gì khác. Tôi cũng nghĩ như vậy, nên không muốn chen vào những lĩnh vực chuyên môn mà tôi không thông thạo kinh tế, xã hội, đặc biệt là các vấn đề an ninh, chính trị và thể chế quốc tế!

Cách đây vài tháng, khi xây dựng chương trình môn Địa linh của Chương trình văn hóa 1000 năm Thăng Long, một nhóm nghiên cứu của Ban khoa giáo Đài truyền hình trung ương đến gặp tôi để lấy tài liệu về Địa mạch và Hình thế Thăng Long. Giới thiệu câu chuyện, hỏi tôi “Chương trình của đề tài này lâu chưa?” Tôi liền ngơ ngác giây lát, rồi trả lời họ: “Chương trình đã 55 năm”

– “Cái gì? 55 năm?”

– “Vâng! từ ngày còn là con bé con”.

Thật rồi tôi kể cho họ nghe những câu chuyện khi còn tôi phải chuyên kiến, phải tìm hiểu từ ngày tôi còn nhỏ .. Vào đời học, tôi làm đến thi Bách khoa vô tuyến điện học Tập hợp Lý toán, những bài phân công theo ngành Kiến trúc. Sau này, tôi học phong thủy cho biết để hành nghề kiến trúc sư, càng ngày tôi càng ý thức được đó là cái nghiệp phải gánh vác tôi. Vâng, đúng là nghiệp phải gánh vác tôi vào tình huống liên tiếp phải va chạm với những sự thật và tôi không thể không theo đuổi đến cùng sự thật đó. Xin nhắc lại rằng kiến thức của tôi bắt nguồn từ những sự thật, từ những điều mà tôi thấy tai nghe, không phải từ lý thuyết.

Sự thật và trải nghiệm

Tôi xin mượn câu chuyện nghiêm túc này bằng một “quan hệ” của tôi với vấn đề Trung Quốc mà tôi sắp kể ra, đó là lý do thôi thúc tôi phải đi sâu tìm hiểu bên cạnh của một quan hệ hữu nghị Việt Nam – Trung Hoa này. Có thể có những nhà nghiên cứu chuyên môn lâu năm có cách

Tôi biết gì về Trung Quốc?

Tác Giả: KTS Trần Thanh Vân

Thứ Bảy, 19 Tháng 12 Năm 2009 09:17

nhìn khác và chưa công nhận những điều tôi sắp nói, những việc trách nhiệm của một công dân, một người con đất Việt, tôi nhận là một nhân chứng có thể không đến nỗi ít ai có cơ hội để “hiếu” Trung Quốc hơn tôi. Cho nên, dù đã có thời gian dài tôi tránh nhắc tới những chuyện đó, nhưng càng tránh tôi càng thấy phải nói ra hôm nay để mọi người cùng biết.

Đúng vậy, tôi không chắc rằng có khoảng 5 năm du học ở Thành phố Hồ Chí Minh, cái thời mà người hay hát “Việt Nam – Trung Hoa núi liền núi, sông liền sông / Chung một dải Biển Đông, thắm tình hữu nghị...”; trước đó tôi đã có hai khoảng năm sâu đậm và rất hải hùng liên quan đến Trung Quốc.

Khoảng thời gian: Cuộc cách mạng đất năm 1953

Ngày nay tôi còn nhớ lắm. Vùng quê ngoại ở Địch Thôn Hà Tĩnh, nơi chúng tôi theo mẹ tản cư về đã hệt yên ổn của vùng quê do thời kháng chiến và bắt đầu cho cuộc chiến máy bay bắn phá. Nhưng, cuộc “bắn phá” tàn khốc hơn là chính là những cuộc đấu tố địa chủ và Việt gian phản động trong mỗi làng xã ở Hà Tĩnh lúc bấy giờ. Ông ngoại tôi là một thợ thủ công Đông y giỏi có tiếng, chuyên nghề xem mạch bệnh thủ công và ông tôi đã cứu sống nhiều người nên được dân trong vùng nể trọng gọi bằng thầy. Thời bệnh tật của ông có nhiều, nhưng mùa nào thức ăn gì, trong nhà ông ngoại tôi không bao giờ thiếu của ngon vật lạ do gia đình bà nội nhân mang đến tấp nập của mùa màng như lúa mùa, cần đất xanh, thúng gạo nếp, khoai lang, chuối chín, có khi còn có con gà sống thiến hay chích thuốc... Nhà chúng tôi có hơn một mẫu ruộng, ông ngoại tôi giao hẳn cho mấy người bà con trong họ trông coi và không thu tô, nhưng trong CCRĐ ông tôi vẫn bị quy là địa chủ, mà là địa chủ cướp bóc hào.

Mẹ tôi nguyên gốc là cô gái làng đất ở Tùng Lĩnh ở Địch Thôn, đã theo ông ngoại ra sinh sống ở Hà Nội nhiều năm và có của hàng bán tại làng ở Hà Nội. Đêm toàn quốc kháng chiến 19/12/1946, mẹ tôi đã bị lính hốt nhà của và tẩu nạn, đưa chúng tôi tản cư về Địch Thôn Hà Tĩnh, về đến những người thanh niên bị nghi ngờ địa chủ, xây dựng một ngôi mộ là xe sợi, nhuộm sợi và đan áo rét cho bộ đội. Công việc làm việc đó, mẹ tôi vừa nuôi sống cho gia đình và bản thân, vừa đóng góp tích cực cho kháng chiến. Tôi còn nhớ bài hát “Áo mùa đông” của nhạc sĩ Đỗ Nhuận sáng tác vào những ngày đó: “Gió bắc heo may / xào xạc rung cây lá lá bay / một mùa đông bao người đan áo...” chính là nói về công việc của mẹ tôi và các chị, các cô trong Hội phụ nữ kháng chiến của quê hương. Vào những ngày đó, ở vùng quê nghèo nàn Thanh Nghệ Tĩnh làm gì có len để đan áo, sáng kiến xe sợi bông, nhuộm sợi thành các màu xanh, màu nâu, màu chàm rồi đan thành áo gửi ra chiến trường, đã được ca ngợi như một chiến công lớn.

Nhưng trong CCRĐ thì công cũng thành tội, có một người bạn thân hơn tôi như của mẹ tôi là Bí thư

Tác Giả: KTS Tr n Thanh V n
Thứ Bảy, 19 Tháng 12 Năm 2009 09:17

Cha tôi đang ở vùng ATK của chiến khu Việt Bắc nghe tin đó thì hoảng hốt, vội vào Hà Tĩnh đón chị em tôi lên Việt Bắc để lánh nạn. Vừa đặt chân đến Chợ Chu – Đèo Nhông Hóa – Thái Nguyên thì tôi đã nghe câu chuyện về vợ chồng bà Nguyễn Thị Năm ở thôn Đông Bắc huyện Đông Triều. Một vợ chồng oan nghiệt đời và một mất người ở phải chăng cũng có công lớn mà đến nay mới người người vẫn còn nhớ.

Sau này, khi ông ngoi tôi đã mọt rồi, đôi gia đình có dịp gặp nhau ôn lại chuyện cũ, mọi người đều bỏ nhau hãy nên lòng quên nỗi đau buồn đó đi.

Chưa hết hoang mang về chuyện bác hội chém giết lẫn nhau trong CCRĐ, thì chúng tôi đã c
ném vào “Trên đ̣i bát quái” của tháng ḥu ngḥ Vịt – Trung – Xô.

3 / 15

Tôi biết gì về Trung Quốc?

Tác Giả: KTS Trần Thanh Vân

Thứ Bảy, 19 Tháng 12 Năm 2009 09:17

Ngày đó gia đình tôi ở gần các Đồi sò quán. Là con bé mới học lớp 2, tôi không thể hiểu nổi những chuyện đã xảy ra, nhưng tôi có thói quen ghi nhật ký. Đến nay bây giờ tôi vẫn còn giữ được những trang nhật ký trở thành những kỷ niệm vô cùng quý giá. Ngày 1/1/1955 nhân dân Thủ đô chào đón TW Đảng và Chính phủ Việt Bắc trở về, được biết trong cuốn nhật ký cũ này, tôi có ghi lại kỷ niệm về một người con gái Trung Quốc tên là Khổng Nãi Tu, chúng ta được tôi tặng hoa và tặng khăn quàng đỏ trong buổi chiêu đãi Đoàn văn công T. T. Cấp Nhĩ do Chủ tịch UBND thành phố Trần Duy Hưng tổ chức tại Cung thi đấu nhi Hà Nội từ hôm 10/9/1955 và câu chuyện chi tiết hôm sau, ngày 11/9/1955, chị Văn công Khổng Nãi Tu bắt đầu trong căn lều ở Hồ Tây, khi chúng ta đang đóng vai Sen Chúa trong điệu múa Hoa Sen, trên chiếc sân khấu ghép từ những tấm thảm đỏ m. Tr. – Ph. Tây H.

Khổng Nãi Tu chết, mang theo chiếc khăn quàng đỏ do tôi tặng. Cùng chết trong tai nạn đó còn có người sĩ thi sĩ sáo Phùng T. T. và hai người nữa.. Một cô gái mai táng ở nghĩa trang B. t B. t huyện Ba Vì...

Sau căn lều ở Khổng Nãi Tu khi đó, tôi hay rơi vào tâm trạng ngơ ngẩn vì luyến tiếc chiếc khăn quàng đỏ thì ít mà vì sợ hãi những thứ tôi có liên can tới căn lều làm tôi úp ba chiếc thuyền và hai chiếc cốc đồng sứ múa thì nhiều, nên tôi hay đi lang thang nghe ngóng chuyện người lạ. Rồi nhiều câu chuyện nhỏ đổ vào tai tôi về một âm mưu yếm hủy ở Hồ Tây những buổi thành và những người tham gia vào âm mưu đó đã bị Tr. i. ph. t. Ngày đó Trung Quốc và Việt Nam thân nhau lắm, nên người ta chưa dám xem xét nữa kín nữa họ và một cô bé con nhà tôi không sao hiểu nổi tình hình họ nghĩ quá gì mà “người bị biến thân thì” lại tìm mọi cách làm họ “đưa em tôi” nghĩ” và thoát khỏi chiến tranh chống Pháp và đang rơi vào cuộc chiến tranh chống M?

Mấy chục năm sau, để giải tỏa tâm lý cho tôi quanh chuyện chiếc khăn quàng đỏ, nhà ngoi ở xóm Phan Oanh làng Xuân Đ. nh. t. ng. tôi viết bài thơ dài, trong đó có mấy câu: “Tâm con trẻ hồn nhiên không xưa / Dẫu nhà Tr. i. ai thơ u. đ. c. đâu / Một đôi khăn đào kết một cái c. u. / Đ. h. th. m. n. c. sâu / Bà là nh. p. c. u. gi. yên non n. c...”.

Du học ở Trung Quốc

Tu. tr. h. n. nhiên với nhiều ham thích đã có lúc cuốn hút tôi, khi tôi tìm quên đi cảm giác hoang mang ở những nơi này.

Tôi biết gì về Trung Quốc?

Tác Giả: KTS Trần Thanh Vân

Thứ Bảy, 19 Tháng 12 Năm 2009 09:17

Năm 1960 tôi tốt nghiệp phổ thông trung học, được miễn thi đại học, tôi được cử đi học ngoại ngữ để sang Trung Quốc theo học ngành kiến trúc. Năm háo học khi tôi và các bạn cùng lớp ăn sung sướng trong căn nhà được “ăn cơm Bác Mao”, được chăm sóc đầy đủ ăn uống, lúc ốm đau được đưa bệnh viện nhưng món ăn theo ý thích rồi mang đến phòng riêng phục vụ tận tình.

Nhưng năm tháng đó, mọi sinh hoạt và tinh thần của chúng tôi đều được chăm sóc đến biết. Học Kiến trúc thì được học về môi trường trong 3 năm đầu, học kỹ nào chúng tôi cũng được thầy giáo là một học sĩ danh tiếng đến đi và đã ngoại ra các khu danh lam thắng cảnh cách Trường học Hàng trăm cây số, như các thành phố Hàng Châu, Vô Tích, Tô Châu và nhiều địa điểm khác. Ông học sĩ già hai bàn tay mềm mại nhem nhuốc tận tình hướng dẫn chúng tôi cầm bút lông chạm phá các mảng màu xanh đỏ, còn về ông thì đi theo chăm sóc chúng và còn miễn phí tất cả những trái lê trái táo bên dưới những góc vườn chia cho đám học trò chúng tôi. Ngoài ra, những ngày ở trong trường chúng tôi luôn luôn được học ngoại ngữ để đi học ngoại ngữ, riêng tôi vì ham thích âm nhạc nên còn được gửi chìa khóa một căn phòng có chiếc Piano sang trường để tôi do luyện tập. Đó là những thứ mà khi ở nhà với cha mẹ, tôi chưa bao giờ dám mơ tưởng.

Chưa bao giờ tôi từng đặt cho mình câu hỏi: “Có phải học đang về béo chúng tôi để sau này về nước chúng tôi sẽ trở thành một người gieo mìn bành trướng phá hoại đất nước mình hay không?” Chưa bao giờ tôi từng hỏi như thế này, nhưng trong lòng không thể không nghĩ đến những thứ mà mình vô cùng. Tôi biết Trung Quốc ngày đó còn nghèo lắm, các bạn sinh viên Trung Quốc phải ăn cháo chen chúc trong những căn phòng chật chội chưa ký túc xá, bữa cơm của họ chỉ có chiếc bánh bao không nhân, một bát cháo hoa loãng và vài miếng ca-la-thủy.

Ngay cả tôi và các bạn gái ngoại quốc ở Sài Gòn tập kết thì được hai cô bạn ngoại quốc ở Trường học Hàng trăm cây số cùng trong một ngôi nhà dành riêng cho giáo viên và trợ giảng. Đó là một tòa nhà 2 tầng có nhiều phòng, chúng tôi ở tầng hai cùng các giáo viên nữ, còn tầng một dành cho giáo viên nam. Đã là giáo viên và trợ giảng đại học, nhưng học còn rất trẻ và đều chưa có gia đình riêng. Tôi hay lui tới thăm nom học và ái ngại về thầy học sinh rất dễ mến. Hóa ra học phải nhận ăn nhận miễn phí nuôi chúng tôi. Tôi phát hiện biết có một thầy giáo bạn bạn gan và tôi hiểu rằng rất cần bạn để học những tiêu chuẩn tem phiếu không được cung cấp, thầy luôn luôn bắt ngoại ngữ, thầy và vợ tôi hay đi mua thêm các thức ăn mang đến bạn học. Chúng tôi trở thành người thân của các thầy cô giáo. Có những buổi chiều ngày thứ 7, khi 2 cô bạn Trường học Hàng trăm cây số đã về nhà, tôi và các bạn Sài Gòn xuống ghé đá trên vườn hoa ngoại quốc hóng gió, thì các thầy cô giáo lần la đến bên chúng tôi, học tâm sự, chuyện trò và cho chúng tôi biết rất nhiều chuyện bí mật trong trường và trong xã hội, tôi có cảm giác như đất nước này sắp có đổi mới.

Rồi tôi lo lắng đến một thời điểm, cách mạng văn hóa nổ ra, đại đa số học sinh trung học và sinh viên đều bị học, xuống trường tham gia Học vận binh. Chúng tôi phải chờ đợi kiến thức như suốt ngày Học

Tôi biết gì về Trung Quốc?

Tác Giả: KTS Trần Thanh Vân

Thứ Bảy, 19 Tháng 12 Năm 2009 09:17

và binh đi phá phách, hò hét, rách quần áo, cắt tóc ngắn đi qua đường và báo chí to xuat hiện khắp mọi nơi. Thế thì m h n là chính m t chúng tôi đ c ch ng ki n các Giáo s trong tr ng đã t ng gi ng d y chúng tôi t n tình, b làm nh c ngay trong sân tr ng b ng cách ph i đeo các bi u ng b ng gi y báo dán trên l ng ho c đ i nh ng chi c mũ có chóp nh n, ghi nh ng dòng ch t c t t u.

Là m t đ a con gái xu t thân trong m t gia đình có n n giáo đ c truy n th ng Vi t Nam, tôi không sao ch p nh n n i th tri t lý cách m ng cho phép h c trò đ u t th y, hành h và s nh c th y nh v y. Nh n th c v m t n c Trung Hoa có truy n th ng văn hóa lâu đ i, h i phong ki n m t chút, nh ng r t n n p và r t có k c ng đã hoàn toàn s p đ trong tôi. Đây là l n đ u và cũng là l n duy nh t tôi ph i ch ng ki n hi n t ng vô đ o và b t nhân đáng s đó. R t lâu v sau tôi v n không th hàn g n đ c v t th ng nh nh ng nhát chém trong tim mình, v hình nh nh ng Giáo s đáng kính c a chúng tôi b hành h lên b xu ng ru ng b i chính nh ng ng i b n sinh viên đã t ng h c t p ca hát bên chúng tôi. Trong s đó, tôi bi t, có ng i không mu n hành x đê ti n nh v y, nh ng n u h đi ng c l i phong trào chung, thì chính h b l i ra đ u t .

Chúng tôi r t s b liên l y nên nín l ng quan sát và nhìn nhau th m h i: “ H đang c n xé nhau, đ n bao gi thì h c n mình đây?”

Đó là gi a năm 1966, đúng lúc chúng tôi làm xong đ án t t ngh p, tr ng h c g n nh không ho t đ ng, chúng tôi không đ c b o v lu n án t t nghi p mà ch đ c c p b ng có đóng đ u nh ng không có ch ký. Chúng tôi khăn gói v i vàng rút v n c. T t c b n h c và th y giáo đã b đ a đi ra kh »i tr ng, m t s đi lao đ ng qu n thúc v vùng nông thôn nào đó, m t s khá đông đang là H ng v binh ngày ngày đi đ p phá hò hét ho c đ đ o ai đó. C nh Tr ng đ i h c Đ ng T , ngôi tr ng đ c x p lo i nh t nhì Trung C ng, do ng i Đ c thành l p đã g n 100 năm tr nên hoang v ng bu n th m đ n l nh s ng l ng. Giáo s n i ti ng Lý Đ c Hóa, ng i t ng đ c nhi u gi i th ng Qu c t và bà v Bác sĩ ng i Đ c c a ông không bi t đã trôi d t đi đâu? Lúc chúng tôi lên xe đ ra ga v n c, ch có m y ông bà c p đ ng t ng chăm sóc b a c m hàng ngày l ng l g t đ u đ a ti n chúng tôi, m t h r m r m l .

Đ n lúc đó thì tình c m trong tôi hoàn toàn m t ph ng h ng và tôi th c s hi u r ng ng i dân lao đ ng Trung C ng r t t t, gi i trí th c Trung C ng cũng th t t t, các b n h c c a tôi cũng t t l m. Nh ng các nhà c m quy n? Tôi không sao hi u n i các nhà c m quy n và th “tình h u ngh ” mà su t ngày h ra r trên đài phát thanh và trên báo chí. Tôi r t mu n tìm hi u xem cái gì là đ ng l c thúc đ y h ? Nh ng đi u đó n m ngoài kh năng c a tôi.

Tôi bị bắt gì với Trung Quốc?

Tác Giả: KTS Trần Thanh Vân

Thứ Bảy, 19 Tháng 12 Năm 2009 09:17

Chúng tôi rời Thủ Đức ng Hời bu n bã và với vàng nh ma đầu i..

Thời kỳ đã trở ng thành

Chúng tôi với đến nhà đúng vào lúc máy bay M đang đánh phá Miền Bắc ác liệt. Không khí căng n có chiến tranh cu n hút chúng tôi, khi n chúng tôi t m quên đi nh ng c m giác khó ch u c a nh ng ngày cu i cùng s ng trên đất Thủ Đức ng Hời. Ngày y sinh viên t n c ngoài với v n ch a nh u, nên hôm đầu tiên với nh n công tác ở B Kiên trúc, chúng tôi đã đến c B trở ng Bùi Quang T o đón tiếp ân c n. B trở ng khuyên chúng tôi với b i s ng c u m cô chiêu n c ngoài và s m thích nghi với kh u hi u “Ba s n sàng” c a thanh niên th i chiến.

Sau đó, m i ng i đến n n i s tán ở các làng quê theo đ a ch riêng c a t ng đến với công tác. Với Quy hoạch đô th c a tôi ở huy n Vĩnh T ng t nh Vĩnh Yên.

Vĩnh T ng c a bà H Xuân H ng r t đ p, nh ng ch đ p ban ngày. Còn đêm đến, khi ng i t l m t mình bên ng n đèn d u trong nhà dân, nh ng ký c th i tr th và nh ng k ni m Thủ Đức ng Hời i p với khi n tôi suy nghĩ nh u l m.

Lúc này đã đến n đ có nh ng chính ki n c a riêng mình, nh ng tôi không th nói ra với ai. Tôi ở cùng nhà với má»™t ch t t nghi p ở thành ph Kiev với, chúng tôi quý nhau và luôn giúp đ nhau, còn “Liên Xô xét i” và “Trung C ng giáo d u” thì m c k h , m i n là h với đang giúp ta nh ng chiến c máy bay Mi bay trên b u tr i và nh ng phong l ng khô đ ch ng đối.

Dù sao, 5 năm ở Thủ Đức ng Hời cũng đến i cho tôi nh u k ni m đ p h n k ni m x u, tôi c t lý gi i r ng s c đã x y ra là do s quá đ c a m t nhóm ng i hãnh ti n nào đó. Khoảng 10 năm tiếp theo, không th liên l c th t với b n h c cũ, nh ng tôi theo dõi và nuôi trong lòng chút hy v ng đ i thay c a m t đ t n c đã nuôi tôi ăn h c th i sinh viên, ở đó tôi t ng có nh ng th y giáo và b n h c thân thi t. Khi nghe tin ông Đ ng Ti u Bình đến c ph c ch c, tôi nh ng t ng tình hình s khá h n, nh ng tôi ch: “a k p m ng thì l i n x y ra cu c t n công biên gi i đến năm 1979 do ông Đ ng Ti u Bình ch huy đ “Cho Việt Nam m t bài h c”. Không ch có th , m i i năm sau l i th y cu c tàn sát đ m máu n i b c a S ki n Thiên An Môn cũng do Đ ng Ti u Bình ch huy, tôi th c s th t v ng và hi u r ng nh ng ng i c m đến nhà n c Trung C ng th i nào cũng v y, h ch ng nhau, phá nhau ch vì tranh c p quy n l c và càng l rõ thói c ng quy n, tàn b o ki u th i Trung c c a h mà thôi.

Trung Quốc hôm nay?

Sau 60 năm thành lập nước CHND Trung Hoa, chúng tôi tìm hiểu kỹ thì ai cũng biết Trung Quốc đã thay đổi rất nhiều và rất đáng kinh ngạc. Tuy vậy, khi tôi trở lại thăm quê hương cũ, thăm thầy giáo và thăm bạn học cũ, thì tôi hiểu: ngoài bề mặt hào nhoáng đầy khí thế của một Trung Quốc mới nhẩy vọt mà đang ra sức quật ngất, vẫn còn có một Trung Quốc khác rất âm thầm, u uất và đau đớn của tầng lớp trí thức và những người dân lương thiện trên khắp nước Trung Hoa đã từng bị chà đạp, bị sỉ nhục và chịu nhiều đau cay trong nửa thế kỷ qua. Tầng lớp này không ít đâu, còn số có thể đến hàng trăm triệu hoặc hơn và đang sống trên khắp miền của đất nước này. Chính quyền hiện tại đang áp đảo họ, khiến họ phải câm lặng, những chính quyền không thể thu phục được lòng họ và họ sẽ bùng lên bất cứ lúc nào.

Đến Thành phố Hồ Chí Minh, tôi thấy Thành phố Hồ Chí Minh thay đổi rất nhiều. Nhưng khi tôi về thăm quê hương cũ, đến thăm thầy cô giáo cũ vẫn đang sống trong “Đường Tản thân” bên cạnh ruộng và thăm nhà riêng một vài bạn học cũ, tôi thấy một cuộc sống khác hẳn. Họ rất nghèo nàn và thất vọng. Có bạn về gặp tôi, liền ôm hai vai tôi và khóc nức nức. Đây không phải vì họ cảm động, vì một vui hiếm gặp sau nhiều năm xa cách. Họ khóc vì gặp lại chúng tôi là gặp lại nhân chứng của một thời nước nhà và đáng xấu hổ. Tôi đến được tình cảm đó khi tôi xem bộ phim truyện “Nghị quyết” nói về những éo le và một mất mát đau đớn suốt đời lớp thanh niên trí thức Thành phố Hồ Chí Minh, trong đó có rất nhiều người mà tôi là bạn tôi. “Nghị quyết” là cái giá rất đắt mà những người cảm đau đất nước này đã gây ra cho bao gia đình trí thức để rồi đến lúc họ phải trả. Một người bạn tôi nói với tôi: “Tôi từng là Hoàng vệ binh và đang là nhân viên của H” “ng vệ binh suốt đời. Đó là lũ con tôi, cháu tôi hôm nay”.

Có trong tay cuốn địa bạ và sổ địa chủ tịch của bạn cũ ở khắp nơi, chúng tôi đã dành ra gần 2 tháng đi thăm bạn và đi quan sát sự thay đổi của nước Trung Hoa. Nhưng khắp Trung Quốc hôm nay, ngoài những người rất câm lặng, rất đau khổ như tôi vừa nói, còn lớp người Trung Quốc thì ba đang vừa là chủ vừa là gánh nặng ỷ ỷ Nhà nước Trung Quốc: Bạn này đông lắm. Đó là lũ lưu manh mạnh mẽ vì gạo vì tiền. Đáng tiếc, các vị trong chính quyền Nhà nước Trung Hoa đã từng có thói quen dùng bạn lưu manh này làm “chủ địa” để phó với các lực lượng thù địch, nhưng khi không cần nữa hoặc không sẵn lòng để các bạn này thì họ tiêu diệt “chủ địa” đó đi.

Tôi nhớ lại ngày chúng tôi chuyển về nước năm 1966, bà Giang Thanh nổi lên oai phong y như Võ Tịch Thiên ngày xưa, còn bà có 3 kẻ thân cận là Võ Hồng Văn, Diêu Văn Nguyên và Trần Xuân Kiêu, tạo thành một “Bộ tứ” đi đầu khiến người dân. Nhưng thời nay còn có rất nhiều người cao thủ hơn bè lũ bạn tên tuổi đó. Thời nay có các băng đảng lưu manh kết hợp với công an và chính quyền hình thành hệ thống Mafia ở khắp mọi nơi. Số kiến trúc sư phá

Tôi biết gì về Trung Quốc?

Tác Giả: KTS Trần Thanh Vân

Thứ Bảy, 19 Tháng 12 Năm 2009 09:17

Mafia ở thành phố Trùng Khánh vừa qua là một thí dụ. Không thể tin được trong một đô thị hiện đại của một quốc gia hùng mạnh mà bên lề u minh còn được truy bắt trong một đợt đã lên đến ngót 2000 tên, trong số đó có cả Giám đốc Sở Tư pháp và nhiều sĩ quan công an.

Cuối cùng, có thể quan sát “Trung Cộng hùng cường hôm nay” bằng cách quan sát những người Trung Cộng đang xuất hiện ở Việt Nam ngày càng nhiều với vai trò lao động chui. Những người này có thể đói khát quá hoặc vì đã là tội phạm bị giam cầm lâu quá, nay được đưa sang đây để sống cuộc đời phá phách, trộm cắp, lừa đảo và để tìm cách lấy vợ sinh con và sẽ là lực lượng nòng cốt vùng miền cho các cuộc tấn công của quân chính quy sau này.

Lũ người này có đáng sợ không? Làm cách nào để dẹp chúng? Thử nghĩ mọi người đều hiểu.

TÔI HIỂU GÌ VỀ TRUNG QUỐC?

Sau khi đã biết quá rõ một tiêu chuẩn kiểm tra nhà cầm quyền Trung Hoa suốt mấy ngàn năm là trấn áp nổi dậy, tranh chấp quyền lực và chiếm đoạt đất nước ta, tôi quyết định xin vào học từ năm 1992 với nhiều lý do riêng, một lý do trong đó là muốn tiếp xúc trực tiếp vào nghiên cứu các lý thuyết về phong thủy để mà tìm, tìm lý thuyết mà từ năm 1955 tôi đã “không may” bị tước đoạt kiến thức.

Chúng ta phải cảm ơn các nhà truyền giáo Phương Tây, được biết là các giáo sĩ Bồ Đào Nha có công đưa vào Việt Nam dòng chữ gốc La-tinh để phiên âm tiếng Việt trong việc truyền đạo vào nước ta ở thế kỷ XVI-XVII như Francisco de Pina, đến người biên soạn cuốn từ điển Việt-Bồ-La đầu tiên là Alexandre de Rhodes (1651) và nhất là người có công hoàn chỉnh chữ quốc ngữ ở thế kỷ XIX để trở thành chữ viết chính thống của nước ta đến thế kỷ XX là Bá Đa Lộc – Pierre Joseph Georges Pigneau de Béhaine. Cảm ơn các vị Giáo sĩ đã góp phần giúp ta thoát ra khỏi tình trạng lạc hậu văn hóa nô dịch Trung Hoa. Nhưng đây cũng là một sự hạn chế khi nhìn nhận trí thức truyền thống thành trong thế kỷ XX đã lãng quên một số cơ sở quan trọng của khoa học Phương Đông, trong đó có Phong thủy, Đạo đức và Kinh Dịch.

Sau 17 năm nghiên cứu về Xây dựng, tôi đã cố bù lại những lỗ hổng mà tiếp xúc với lý luận của tôi đã mắc phải. Lúc này tôi đã có nhiều thời gian để hiểu rõ trong cấu trúc phong thủy để mà tìm kiếm của nước ta có một thế mà nhà cầm quyền Trung Cộng rất thêm muốn. Họ thêm muốn vì họ không có và họ hiểu rằng làm cho được cái đó là họ chiếm đoạt nước ta và chiếm đoạt nước

Tôi biết gì về Trung Quốc?

Tác Giả: KTS Trán Thanh Vân

Thứ Bảy, 19 Tháng 12 Năm 2009 09:17

pháp đàn áp. Họ đã nß áp ß ngay gißa Thß đô nhß sß kißn Thiên An Môn năm 1989 và đàn áp đã man các vùng xa xôi nhß Tây Tßng, Tân Cßng trong năm 2008 và 2009.

Tuy vßy, các thß hß cßm quyßn Trung Hoa tß thßi cß đßn nay đßu đã nghiên cßu kß phong thßy đßa mßch và hß ý thßc đßc rßng có mßt cách vßn hßi đßc đßm yßu cßu trúc trßt cßa chißc bánh sandwich là phßi làm chß đßng kinh mßch lßi hßi đi tß đßnh Everest cao gßn 9000m cßa dãy Hymalaya qua cao Tây Tßng, qua nguyên Vân Nam, qua đßng bßng Bßc Bß Vißt Nam, xußng vßnh Hß Long rồi đi đßn đßy đßi đßng sßu nhßt thß gißi gßn 11Km ß vßnh Mindanao Philippin. Đó cũng là mßch đßt đßc đßo nßi tß “Cßng Trßi” đßy thiên khí đßn “Đßa Huyßt” đßy cßa cßi có đß cao chênh nhau ngßt 20Km và là đßng kinh mßch quan trßng nhßt thß gißi. Nßu hß làm chß đßc đßng kinh mßch này thì không nhßng hß có gßng kßm xißt chßt chißc bánh sandwich đó, không cho nó trôi trßt đi, mà hß còn có thß mau chóng làm chß cß thß gißi. Bßi vßy, lúc này hß đßng cß sßc “cßng cß nßi hß đã là chß và chißm thêm nßi hß chßa chißm đßc” đß thßc hißn ßc nguyßn bá chß toàn cßu.

* Sau hàng ngàn năm vßi nhißu thß đßn, cao nguyên Vân Nam rßng 390.000Km2 có 26 dân tßc đßn nay đã bß hß khßng chß hoàn toàn, ngßi dân tßc Di, dân tßc Choang mßi ngày mßt ít, ngßi Hán đã di cß vß đây trên 20 trißu và thành phß Côn Minh hißn đßi hßn ba trißu dân ngày nay là thành phß cßa ngßi Hán (ngßi Hán thßt thì ít, ngßi Hán mßi bß đßng hóa thì nhißu).

* Ngßc cßi, khu tß trß Tây Tßng, nóc nhà cßa thß gißi và là Thß đô cßa Đßo Phßt, vßn là mßt qußc gia đßc lßp vßn minh, đã bß chính thßc lß thußc vào Trung Hoa tß năm 1914 đßn nay. Thßt xßu hß và nhßc nhß cho mßt cho mßt chính thß, mßt Nhà nßc sußt ngày hô hào “đoàn kßt các dân tßc” lßi đßng đàn áp và hßy dißt ngßi Tây Tßng, đßp phá chùa chißn đßn mßc ngßi đßi dißn cho Đßo Phßt và là linh hßn cßa dân tßc Tßng là Đßc Đa Lai Lßt Ma phßi đi lßu vong, vì cß đó đã khißn ßn Đß và các qußc gia Tây Á không thß làm ngß và đßng ß bên dân tßc Tßng. Đißu đó cũng có nghĩa là Nhà nßc Trung Cßng sß không thß đßt đßc cái hß mußn (Tây Tßng).

ß

Cung đßn Tây Tßng Potola

Tôi biết gì về Trung Quốc?

Tác Giả: KTS Trần Thanh Vân

Thứ Bảy, 19 Tháng 12 Năm 2009 09:17

Còn gì Việt Nam chúng ta? Lịch sử bốn ngàn năm của nước ta là lịch sử chống ngoại xâm. “Ngoại xâm” đây là chống giặc Phương Bắc, bởi vì Phương Đông, Phương Tây và Phương Nam gần như không có. Hơn hai ngàn năm qua thì giặc ngoại xâm đã bốn lần đích danh như ng như nhân vật cổ thời như Triệu Đà, Mã Viện, Cao Biền... Bởi thế ta rất cần biết tại sao họ quyệt chiếm nước ta và tại sao họ không thể chiếm nổi?

Đặc điểm Việt Nam: Khúc quan trọng trong đặc điểm toàn cầu

Trong quá trình đặc điểm nổi bật về trái đất, có những nếp gấp lớn tạo ra dãy núi cao đóng vai trò đường kinh mạch trọng yếu xuyên qua nhiều quốc gia như phân trên đã phân tích. Sau Tây Tạng, Vân Nam, thì đường biên giới Bắc Bộ nước ta là phần rất quan trọng của mạch đất này (đặc điểm đặc trưng của địa hình). Dãy Hymalaya chuyển vòng vào hình con rồng lớn, do đó nên nước ta là dãy Hoàng Liên Sơn với đỉnh Phan Xi Păng cao 3143m, đỉnh Việt Trì mạch đất lớn xuống, tỏa ra và qua sông Đà lớn xuống tới hồ Ba Vì cao 1226m, đi xuống như là THẮNG LONG NÚI CHU SÔNG T. Trước khi Vua Lý Thái Tổ chọn nơi này dựng Kinh đô Thăng Long thì người Trung Hoa đã dòm ngó vùng đất kín đáo này và Cao Biền từ lâu đã là một trong những kẻ tìm kiếm công phu nhất. Theo báo cáo của Cao Biền, một người tài giỏi giỏi Mãn Châu thì vùng đất nhỏ bé này thật là một linh khí đất trời và sẽ sinh ra nhiều hiền tài, ông ta tìm thấy 632 huyệt chính, huyệt phát đạt và 1617 huyệt bàng, huyệt phát quan, nên một mặt ông ta theo lệnh vua Đường Y Tông yểm phá các bùa huyệt để tiêu diệt hiền tài của nước ta, mặt khác ông ta hiểu giá trị của vùng đất này, nên đã xây thành Đại La, mở đường thóc gạo nhiều hàng hóa và đã bắt vua Đường trở lại. Âm mưu yểm huyệt Thăng Long của bao giờ người ngh trong đó các nhà cầm quyền Trung Hoa và hành động thô bạo ngày 11/9/1955 mà tôi vô tình chống lại không có làm cho họ thẹn trọng họ.

Hiện nay họ biết không thể ngang nhiên đổ bộ vào Thủ đô, họ đi vòng vào phía Tây qua Lào, qua Campuchia và họ đang chiếm Bauxite Tây nguyên, còn tại Trung tâm Thủ đô, họ đang nắm bàn tay nào phá Thủ đô của ta? Tinh ý, chúng ta sẽ biết.

Đặc điểm Việt Nam: Vùng Biên Đông, yếu tố của Đông Nam Á

Không phải ngẫu nhiên vô cớ mà trên vịnh Bắc Bộ rồng lớn của chúng ta còn có vịnh Hoàng Long bao gồm 1969 hòn đảo lớn nhỏ, ngay sát Công Viên Đá lớn có vịnh Bái Tử Long, và ngoài khơi xa của Hải Phòng có đảo Bạch Long Vĩ, ngoài ra còn có nhiều đảo có tên liên quan đến Rồng như Hòn Rồng, Long Châu, thôn Cái Rồng..., cái tên Long liên quan đến phần đuôi của con Rồng lớn xòe ra đường biên giới Bắc Bộ, đi xuống nước của Công Viên Đá và kết thúc ở đây.

Tôi biết gì về Trung Quốc?

Tác Giả: KTS Trần Thanh Vân

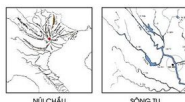
Thứ Bảy, 19 Tháng 12 Năm 2009 09:17

dòng thuộc vịnh Mindanao thuộc Philippin. Có lẽ đây cũng chính là cái chết trẻng yu khi n Trung Quốc quy t tâm xây dòng l c l ng h i quân hùng m nh và ngang nhiên công b đ ng l i bỏ chín đ n trên Bi n Đông vào tháng 5/2009, vì ph m tr c ti p đ n 5 qu c gia Đông Nam Á và n n an ninh c th gi i. Đây là s n ph m k th a c a chính quy n Qu c dân Đ ng t năm 1947, đi u đó cũng cho th y th i nào cũng v y, m u đ bá quy n c a chính quy n nhà n c Trung Quốc không thay đ i. Ch c h n lúc này không ch các n c Vi t Nam, Philippines, Brunei, Indonesia và Malaysia ý th c đ c đ ng l i bỏ này vì ph m đ n ch quy n c a mình, mà g n nh c th gi i đã nh n ra m u đ chi m c con R ng l n nh t th gi i c a nhà n c Trung Hoa, b i vì chi m c đ c cái y t h u này là h chi m đ c c Châu Á và m t khi chi m đ c Châu Á r i thì b c đi ti p s ra sao? Th gi i, trong đó có M , Nh t, n Đ và các n c Châu Âu có đ cho h làm đi u đó không ?

Đ a m ch Vi t Nam: C u trúc Âm D ng hoàn ch nh

Đ ng b ng B c B là cái nôi đ u tiên c a Nhà n c Văn Lang, nh ng hình ch S c a Con R ng đ t n c Vi t Nam ngày nay đã t o nên m t th cân b ng Âm D ng r t hoàn ch nh. Nh s ví von c a nhà th Xuân Di u, thì Đ t n c ta nh m t con tàu / Mũi thuy n ta đó mũi Cà Mau.

CẤU TRÚC PHONG THỦY THĂNG LONG

Núi ch u sông t Thăng Long theo hình th Âm D ng

Đi u đó cho th y t m y ngàn năm tr c cái nôi đ ng B ng B c B đã v ng nh bàn th ch, t th k XVI tr l i đây, khi đ t n c đã phát tri n xu ng phía Nam thì con thuy n đ t n c đã đ t cách r sóng ra kh i và đi u đó cũng cho th y đã là con thuy n thì các ph n mũi thuy n, thân thuy n và đuôi thuy n không th tách r i nhau. B i v y h n lúc nào h t, chúng ta c n ý th c đ c s s ng còn c a v n m nh đ t n c, đ xác đ nh thái đ và hành đ ng c a mình..

L I C U I BÀI

Tôi biết gì về Trung Quốc?

Tác Giả: KTS Trán Thanh Văn

Thứ Bảy, 19 Tháng 12 Năm 2009 09:17

Đåt kåt thúc bài vißt, tôi muån quay lßi nhång dòng mß đßu, rång tôi không cå chåt nång khiåu nåo trong nhång vßn đß kinh tß, xå hßi vå an ninh chßnh trß, nhång do nghß nghißp vå do sß phßn, tôi đß cå đßp hiåu rßt såu våo cßt lßi cßa vßn đß kinh tß vå chßnh trß trong mßi quan hß vß Trung Cßng hiån nay. Bßi vßy tôi muån khuyßn tßt cß mßi ngßi, nhßt lß cå sinh ra sau tôi vå chßa cå đßp trßi nghißm nhß tôi, lß hå tßnh tßo đß thoßt ra khßi cåi u mß cßa sß hoang tßng trong mßi quan hß vß Trung Cßng. Cha ông ta đß trßi qua hång ngån năm mßi đßa ra đßc lßi đßy bßo vå bßn thân tôi phßi trßi qua hån 55 năm đß chißm nghißm vå thßm nhuån lßi đßy bßo cßa cha ông.

Tôi bißt, lúc này đß cå rßt nhiåu ngßi suy nghĩ nhß tôi hoßc såu hßn tôi, nhång vßn cån khå đång ngßi đßng lßm lßn vå o tßng, không ít ngßi cån rßt så vå ngßi bßn lßn vß đß Trung Hoa, tôi không tråch hß vå đßi lúc chßnh tôi cång tin ß hß vå nß sß hß lßm. Nhång xin mßi ngßi hå bßnh tßm vå suy ngßm xem cåi gß tßo nßn så cß mßnh cßa hß vå cåi gß đßng gßt chßt så cß mßnh đß?

Đông dân là mßt sß cß mßnh

Đúng vßy, ngày tôi đßng hßc ß Thßng Hßi thì Trung Cßng mßi xåy xong cßu Trßng Giang, hß rßt tß hào nåi rång, chß cßn toån dån Trung Hoa, mßi ngßi tißt kißm mßt cåi bånh bao lß đß xåy mßt cåi cßu Trßng Giang. Đß lß mßt vißc lßm tßt.

Trong thß vßn hß 2008 ß Bßc Kinh, hß xåy đßng Sån vßn đßng Tß Chim đßc đå hßt 432 trißu USD, nßu chia cho 1,3 tß dån thì hß phßi cßt xßn cßa mßi ngßi 0,32 USD, vißc đß cå vß cång vßn tßt.

Hiån nay hß đßng lånh vißc ghß gßm hßn nhß xåy đßng đßi hång không mßu hßm trßn Bßn Đång vå cåc cßn cß hßi quån... tôi nghĩ hß cång sß lånh đßc đß đß đßa nßt chång ta vå cåc nßc trßng vång,

Mô hình hàng không mßu hßm ß vß Hán

Cå đßu, mßt thßm hßa đång dån mß Nhå nßc không vå dån thì Nhå nßc sß khßn đßn. Cå ai

Tôi biết gì về Trung Quốc?

Tác Giả: KTS Trần Thanh Vân

Thứ Bảy, 19 Tháng 12 Năm 2009 09:17

biết rằng trên đất nước Trung Hoa vĩ đại đang có 200 triệu người sống lang thang không nhà cửa và đến biết họ đang bằng đường Mafia họ hút các thành phố lớn như Thâm Quyển, Thượng Hải, Quảng Châu... đang chia cắt quyên lóc cửa đất nước họ hay không? Vì cớ này trái này thì tôi nghĩ cũng không cần hiểu nữa và chính là vì cớ cửa các nhà chí nhân lắm.

Vậy thì mọi người lóc cửa họ có thể có một kết thúc có hậu hay không?